

lægge Mærke til, at der er stor Forskjel paa, om den Paagjældende uden at udsættes for Mængdens Dine kan komme til at udholde en Straf, som er ham ubefagelig, og som han føler som en Udmygelse, og at han udsættes for at faae sin Agtelse nebrudt ved at stilles blot for Mængdens Dine. Her er imidlertid forresten et Punkt, som gjør, at jeg ganske specielt kunde ønske at faae Udvalgets Protokol trykt; thi saa skal man se, hvorledes Stillingen i Virkeligheden har været med Hensyn til dette Punkt. — Der er endnu et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig. Da man finder, at det er et altfor stærkt Stykke, at Band- og Brødstraffen skal kunne anvendes arbitrært, skal jeg til Dplysning for Thinget i Almindelighed og for det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i Søderlesø, og for at jeg ikke bagefter skal bestyldes for, at jeg ikke har givet saadanne Dplysninger, som jeg formaaede, tillade mig at meddele, hvorledes de nyere fremmede Straffelove stille sig i det Punkt. Den svenske Disciplinarlov af 11te Juli 1868 tillader at anvende Band- og Brødstraf arbitrært indtil 10 Dage. Den tydske Straffelov af 1872 tillader at anvende Band- og Brødstraf arbitrært i 21 Dage, og det er oven i Kjøbet en noget stærkere Band- og Brødstraf end den, vi have, idet der kan gives den Paagjældende haardt Leie. Den norske Straffelov af 1866 tillader, som jeg tror, jeg allerede har bemærket, at anvende denne Straf arbitrært i indtil 30 Dage. Sammenligne vi saaledes de Grændser, der ere satte for Anvendelsen af arbitrære Straffe i det foreliggende Forslag, med hvad der er Regel i nyere fremmede Straffelove, tror jeg dog virkeligt, at man maa indrømme, at dette Forslag staar i Klasse med de mildeste, og at det paa langt nær ikke naaer op til de strengere. Man har ogsaa anket over de mange Straffearter og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gjorde opmærksom paa, at den tidligere Krigsminister, General Daffner, fandt, at vi ikke behøve Arrest i Byie eller Staastraf som ordinære Straffe, thi saadanne strenge Straffe behøvede man ikke i Fredstid, og han fandt, at vi ville gjøre i hsi Grad Uret, om vi ville gaa strengere til Værks end i Preussen i saa Henseende; det vilde ikke være en Ubefaling for Lovens overhovedet. Ja, jeg veed ikke, hvorvidt den tidligere Krigsminister er kommen med en saadan Udtalelse eller ikke — det maa staa for det ærede Medlems Regning — men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det sandeligt ikke er noget Under, at man i den tydske Lov har kunnet udelade en saadan Straf som Bøiestrafpen. Vil det ærede Medlem give os de samme Straffemidler, som den tydske Straffelov ellers har, kunde vi sige, at vi vare vel fjerne. Naar man løselig gennemlæser den tydske Straffelov, ser det ud, som om der ikke egentlig var nogen streng Straf. Man læser der om „Sagt“, „Ar-

rest“ og „Gefängnis“ som Fængselsstraffe, men jeg vil her dog bede lagt Mærke til Følgende. Den tydske Straffelov indbefatter under sin Betegnelse „Arrest“ de samme Straffe, vi her have under „Fængsel“, med Undtagelse, tror jeg, af Arrest i Byie og simpel Dagtarrest, da man der istedetfor frosknævnte har ensom Arrest; men saa har den den Straf, der hedder „Gefängnis“ — den gaar gennem næsten alle Straffelovens Paragrafer, saa at der vist kun er et Par Stykker af dem, hvori den ikke findes —, og denne Strafs Beskaffenhed er ganske eiendommelig. Den kan idømmes indtil 15 Aar og bestaar, naar den idømmes for over 6 Uger, deri, at den Paagjældende føres til en Fæstning, hvor han holdes under militær Disciplin og anvendes til Arbejde enten i eller udenfor Fæstningen. Det er en meget alvorlig Straf; den nyder en saadan Respekt, at, efter hvad jeg har bragt i Erjaring, foretrækkes ganske i Almindelighed det at komme i Lugthuset. Men denne Straf har den seregne Virkning til Forskjel f. Ex. fra Forbedringshus hos os, at den Paagjældende bliver ikke utjenlig til at blive Militær. Naar han har udsønt sin Lid i dette „Gefängnis“, indtræder han igjen som Militær og begynder sin Tjeneste der, hvor han slap. Jeg tror, at man vil indrømme mig, at, naar der er Tale om, hvorvidt vi have strenge og mange Straffe her, og man vil sammenligne Loven her med den tydske Straffelov, vil man dog nok til Syvende og sidst komme til det Resultat, at vor Straffelov er meget human. Jeg er ikke bange for at udtale, at, naar dette Forslag bliver til Lov med de Ændringer, der ere foreslaaede af Flertallet, ville vi have en saa human og rimelig Straffelov, som noget Land har. — Der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen) nogle Bemærkninger med Hensyn til Straffelovens Anvendelighed paa Flaaden. Dette ærede Medlem kom først ind paa Spørgsmaalet, om man ikke burde have en særskilt Straffelov for Hæren og en særskilt Straffelov for Flaaden eller i ethvert Fald en Straffelov, saaledes indrettet, at den var fælles for Hæren og Landtjeneste ved Søetaten og saa en særskilt for Skibe paa Tøgt. Jeg tror ikke, der er nogen som helst Anledning dertil; men det, der derimod trænges til, og det, som jeg ikke tvivler paa, at man ogsaa vil faae, er en jærlig Disciplinæranordning for Skibe paa Tøgt; det er i sin Orden, men det staa fuldstændigt aaben ogsaa efter denne Straffelov. Deraf vil Følgen altsaa blive, at Brug for selve Straffeloven vil man tilføje nærmest kun faae i de Tilfælde, hvor man skal nedkætte Krigsret ombord. Det er vist i det Hele ikke saa overmaade mange Tilfælde, hvor det finder Sted, og jeg indser ikke, at man saa ikke meget vel skulde kunne hjælpe sig med Straffeloven, som den er her. Det er ingenlunde noget Gneftaaende, at Straffelove ere fælles for Hæ-